

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 182 (XXVI) — Nr. 286

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 17 aprilie 2014

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 61 din 11 februarie 2014 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 16 din Legea nr. 85/1992 privind vânzarea de locuințe și spații cu altă destinație construite din fondurile statului și din fondurile unităților economice sau bugetare de stat....	2–5
Decizia nr. 66 din 11 februarie 2014 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 200 din Codul de procedură civilă	5–7
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
285. — Hotărâre pentru modificarea și completarea Hotărârii Guvernului nr. 185/2013 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației Naționale	8–9
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
3.218. — Ordin al ministrului educației naționale privind aprobarea planurilor-cadru de învățământ pentru învățământul profesional special și a notei de fundamentare privind elaborarea acestora	10–15
ACTE ALE FONDULUI DE GARANTARE A DEPOZITELOR ÎN SISTEMUL BANCAR	
1. — Comunicat privind lista instituțiilor de credit participante la Fondul de garantare a depozitelor în sistemul bancar	15–16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 61**

din 11 februarie 2014

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 16 din Legea nr. 85/1992 privind vânzarea de locuințe și spații cu altă destinație construite din fondurile statului și din fondurile unităților economice sau bugetare de stat

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Toni Greblă	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Irina Loredana Gulie	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Simona Ricu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. I din Legea nr. 244/2011 pentru modificarea art. 16 din Legea nr. 85/1992 privind vânzarea de locuințe și spații cu altă destinație construite din fondurile statului și din fondurile unităților economice sau bugetare de stat, excepție ridicată de Lucian Vasile Suficeanu în Dosarul nr. 26.815/245/2012 al Judecătoriei Iași — Secția civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 387D/2013.

La apelul nominal lipsesc părțile.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

Magistratul-asistent referă asupra faptului că autorul excepției a depus la dosar concluzii scrise prin care solicită admiterea excepției de neconstituționalitate.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, arătând că prevederile legale criticate nu încalcă principiul constituțional al egalității în drepturi. În acest sens, arată că societățile comerciale ce au luat naștere pe calea privatizării, în patrimoniul cărora se găsesc locuințele ce intră sub incidența normei legale criticate, suportau, înainte de modificarea textului de lege criticat, o sarcină exorbitantă, de natură să le afecteze însăși substanța dreptului de proprietate. Se mai arată că jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului a recunoscut statelor o marjă largă de apreciere în privința măsurilor legislative referitoare la măsuri politico-economice.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 20 mai 2013, pronunțată în Dosarul nr. 26.815/245/2012, **Judecătoria Iași — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. I din Legea nr. 244/2011 pentru modificarea art. 16 din Legea nr. 85/1992 privind vânzarea de locuințe și spații cu altă destinație construite din fondurile statului și din fondurile unităților**

economice sau bugetare de stat, excepție ridicată de Lucian Vasile Suficeanu într-o cauză având ca obiect soluționarea unei acțiuni privind obligarea la încheierea contractului de vânzare-cumpărare a unui imobil cu destinația de locuință, în temeiul Legii nr. 85/1992.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se arată că prevederea legală criticată creează o inegalitate în fața legii între titularii contractelor de închiriere a locuințelor construite, până la data intrării în vigoare a Legii nr. 85/1992, din fondurile unităților economice sau bugetare de stat, în funcție de momentul în care au decis să opteze pentru cumpărarea locuințelor, respectiv înainte sau după modificarea textului de lege criticat. Astfel, se arată că, ulterior modificării prevederilor art. 16 din Legea nr. 85/1992, prin dispozițiile art. I din Legea nr. 244/2011, prețul de vânzare al imobilelor în cauză a crescut de aproximativ douăzeci de ori, în vreme ce modalitatea de stabilire a prețului în condițiile Decretului-lege nr. 61/1990 privind vânzarea de locuințe construite din fondurile statului către populație și ale Legii nr. 85/1992 era în avantajul cumpărătorilor, și a avut în vedere rațiuni sociale, reținute inclusiv de către Curtea Constituțională în numeroase decizii.

Se mai arată că, odată cu modificarea textului de lege criticat, legiuitorul a omis să modifice în mod corespunzător și prevederile art. 7 alin. (4) din Legea nr. 85/1992, republicată, care reglementează evaluarea și vânzarea locuințelor în aceleași condiții prevăzute de Decretul-lege nr. 61/1990, Legea nr. 85/1992 și Decretul nr. 93/1977 privind prețurile de vânzare ale locuințelor din fondul locativ de stat, astfel încât acestea din urmă sunt în vădită contradicție cu textul de lege criticat în prezenta cauză.

Judecătoria Iași — Secția civilă își exprimă opinia în sensul că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens, arată că textul de lege criticat nu contravine prevederilor constituționale invocate, iar susținerile autorului excepției de neconstituționalitate referitoare la neconcordanța dintre prevederile art. 7 alin. (4) din Legea nr. 85/1992 și ale art. 16 din același act normativ vizează în fapt o omisiune legislativă, care nu poate fi complinită în cadrul controlului de constituționalitate, potrivit dispozițiilor art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate invocate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens, arată că susținerile autorului excepției de neconstituționalitate vizează omisiunea legiuitorului de a modifica și dispozițiile art. 7 alin. 4 din Legea nr. 85/1992, prevederi care sunt în contradicție cu cele cuprinse în art. 16 din același act normativ, astfel cum acestea au fost modificate prin dispozițiile art. I din Legea nr. 244/2011. Prin urmare, motivarea

excepției de neconstituționalitate vizează o omisiune legislativă, care, în temeiul art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, nu poate fi complinită de către instanța de contencios constituțional.

Avocatul Poporului apreciază că prevederile legale criticate sunt constituționale, arătând că opțiunea legiuitorului de a modifica o prevedere legală prin care se stabilește valoarea de vânzare a unei locuințe nu este de natură a institui diferențe de tratament juridic sau privilegii ori discriminări, în sensul art. 16 din Constituție. Se mai arată că tratamentul juridic diferit aplicat persoanelor care au cumpărat locuințele în temeiul Legii nr. 85/1992 înainte de modificarea textului de lege criticat și aceluia care au cumpărat după adoptarea Legii nr. 244/2011 este pe deplin justificat de actele normative diferite în vigoare la data existenței situațiilor juridice reglementate. Textul de lege criticat nu este în contradicție cu dispozițiile art. 4 din Constituție, referitoare la criteriile nediscriminării, ci „reglementează două situații diferite ca urmare a unor modificări legislative intervenite cu privire la valoarea de vânzare a unei locuințe în baza Legii nr. 85/1992.”

În ceea ce privește susținerile autorului excepției de neconstituționalitate referitoare la omisiunea legiuitorului de a modifica și alte dispoziții din Legea nr. 85/1992, republicată, Avocatul Poporului apreciază că, în temeiul art. 61 din Constituție, Parlamentul este unica autoritate legiuitoare a țării, astfel încât modificarea și completarea normelor juridice constituie atribuții exclusive ale acestuia. Omisiunea legislativă nu poate face obiectul controlului de constituționalitate, legiuitorul având dreptul suveran de a alege atât obiectul, cât și îndeplinirea reglementării adoptate prin lege.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum rezultă din încheierea de sesizare, îl reprezintă prevederile art. 1 din Legea nr. 244/2011 pentru modificarea art. 16 din Legea nr. 85/1992 privind vânzarea de locuințe și spații cu altă destinație construite din fondurile statului și din fondurile unităților economice sau bugetare de stat, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 884 din 14 decembrie 2011.

Având în vedere motivarea excepției de neconstituționalitate, precum și prevederile art. 62 — *Efectele dispozițiilor de modificare și de completare* din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 260 din 21 aprilie 2010, potrivit cărora dispozițiile de modificare și de completare se încorporează, de la data intrării lor în vigoare, în actul de bază, iar intervențiile ulterioare de modificare sau de completare a acestora trebuie raportate tot la actul de bază, Curtea reține că obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 16 din Legea nr. 85/1992 privind vânzarea de locuințe și spații cu altă destinație construite din fondurile statului și din fondurile unităților economice sau bugetare de stat, republicată în

Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 264 din 15 iulie 1998, cu modificările și completările ulterioare.

Textul de lege criticat are următorul cuprins: „*Valoarea de vânzare a locuinței se calculează raportat la prețul pieței de către un expert autorizat, în condițiile legii.*”

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 16 alin. (1) referitor la egalitatea în drepturi.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține următoarele:

Soluția legislativă a vânzării către chiriași a locuințelor construite din fondurile statului sau din fondurile unităților economice ori bugetare de stat a făcut obiectul mai multor reglementări legale. Astfel, Decretul-lege nr. 61/1990 privind vânzarea de locuințe construite din fondurile statului către populație, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 22 din 8 februarie 1990, potrivit căruia locuințele construite din fondurile statului se vând cetățenilor români cu domiciliul în țară, cu achitarea integrală a prețului la încheierea contractului de vânzare-cumpărare sau prin acordarea unui împrumut de către Casa de Economii și Consemnațiuni, fără restricții privind deținerea în proprietate a unei a doua locuințe, a fost completat de Legea nr. 85/1992 privind vânzarea de locuințe și spații cu altă destinație construite din fondurile statului și din fondurile unităților economice sau bugetare de stat, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 180 din 29 iulie 1992, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Legea nr. 85/1992 a abrogat art. 4 din Decretul-lege nr. 61/1990 (ce interzicea revânzarea locuințelor cumpărate în condițiile deosebit de avantajoase ale celui act normativ) și a extins reglementarea vânzării și la alte spații decât cele cu destinația de locuință, construite din fondurile statului și din fondurile unităților economice sau bugetare de stat.

De asemenea, Legea nr. 76/1994 pentru modificarea și completarea Legii nr. 85/1992 privind vânzarea de locuințe și spații cu altă destinație construite din fondurile statului și din fondurile unităților economice sau bugetare de stat, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 196 din 29 iulie 1994, a extins sfera vânzării și asupra locuințelor care, înainte de 6 august 1945, au aparținut instituțiilor de stat, regiilor autonome și societăților cu capital de stat care și-au încetat existența după această dată ori, după caz, au devenit, prin reorganizare, unități economice sau bugetare de stat.

În toate aceste cazuri, prețul de vânzare al locuințelor a fost reglementat prin lege, fiind stabilit, așa cum s-a statuat în jurisprudența Curții Constituționale, într-un quantum care să permită chiriașilor să își poată exercita efectiv dreptul la cumpărarea locuințelor (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 324 din 27 noiembrie 2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 101 din 5 februarie 2002, sau Decizia nr. 270 din 22 octombrie 2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 879 din 6 decembrie 2002).

De asemenea, Curtea reține că un alt element esențial și comun tuturor reglementărilor legale incidente era acela al persoanelor ce puteau deveni cumpărători în temeiul acestor legi, acestea fiind, de regulă (excepția fiind reglementată prin art. 6 din Legea nr. 85/1992, republicată, cu modificările și completările ulterioare), cele care le ocupau în calitate de chiriași.

Ulterior, prin Legea nr. 244/2011 pentru modificarea art. 16 din Legea nr. 85/1992 privind vânzarea de locuințe și spații cu altă destinație construite din fondurile statului și din fondurile unităților economice sau bugetare de stat, actul normativ criticat în prezenta cauză, legiuitorul a renunțat să mai acorde beneficiul vânzării acestor locuințe la un preț stabilit prin lege, instituind un

mod de calcul al valorii de vânzare a acestor locuințe prin raportare la prețul pieței, stabilit de la caz la caz de către un expert autorizat, cu consecința creșterii semnificative a prețului de vânzare.

Autorul excepției de neconstituționalitate critică această soluție legislativă, arătând, în esență, că în acest mod se creează o inegalitate în fața legii între titularii contractelor de închiriere a acestor locuințe, în funcție de momentul în care au decis să opteze pentru cumpărarea locuințelor, respectiv înainte sau după modificarea textului de lege criticat.

În ceea ce privește această raportare a criticii de neconstituționalitate la dispozițiile art. 16 alin. (1) din Constituție, Curtea reține că titularii contractelor de închiriere a locuințelor construite din fondurile unităților economice sau bugetare de stat, care au optat pentru cumpărarea acestora înainte de intrarea în vigoare a textului de lege criticat, pe de o parte, și titularii contractelor de închiriere ale aceluiași tip de locuințe, care nu au făcut această opțiune înainte de intrarea în vigoare a textului de lege criticat, pe de altă parte, se află într-o situație juridică ce diferă în mod obiectiv, sub aspectul reglementării legale incidente, care instituia posibilitatea dobândirii dreptului de proprietate asupra imobilelor cu destinația de locuință pe care aceștia le ocupau în calitate de chiriași.

Or, din acest punct de vedere, practica Curții Constituționale este constantă în a statua că situația diferită în care se află cetățenii în funcție de reglementarea aplicabilă potrivit principiului *tempus regit actum* nu poate fi privită ca o încălcare a dispozițiilor constituționale care consacră egalitatea în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și discriminări. Astfel, s-a statuat că reglementările juridice succesive pot prezenta în mod firesc diferențe determinate de condițiile obiective în care ele au fost adoptate. În același sens, în jurisprudența Curții Constituționale s-a reținut în mod constant că respectarea principiului egalității în drepturi, precum și a obligației de nediscriminare, stabilite prin prevederile art. 16 alin. (1) din Constituție, presupune luarea în considerare a tratamentului pe care legea îl prevede față de cei cărora li se aplică, în decursul perioadei în care reglementările sale sunt în vigoare, iar nu în raport cu efectele produse prin reglementările legale anterioare. (A se vedea, în acest sens, deciziile nr. 20 din 2 februarie 2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 72 din 18 februarie 2000, nr. 820 din 9 noiembrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 39 din 18 ianuarie 2007, și nr. 1.541 din 25 noiembrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 30 din 13 ianuarie 2011.)

În prezenta cauză, Curtea reține că legiuitorul este suveran în adoptarea unor norme cu caracter social, atunci când condițiile economice sau sociale o impun, însă, în egală măsură, este liber să reglementeze diferit aceleași raporturi sociale, ținând cont de evoluția temporală a realităților sociale, astfel încât succesiunea în timp a reglementării legale incidente unei anumite situații juridice, și diferențele implicite de regim juridic aplicabil destinatarilor normelor legale, nu poate fi privită ca o încălcare a principiului egalității în drepturi.

Din acest punct de vedere, principiul egalității nu obligă la o armonizare legislativă absolută. A decide altfel înseamnă a nega însuși dreptul suveran al legiuitorului de a adopta normele legale pe care le consideră oportune și adecvate codificării raporturilor sociale la un moment dat, evident cu respectarea regimului constituțional al drepturilor și libertăților fundamentale.

Privită din acest punct de vedere, al legăturii intrinseci între evoluția realităților sociale și codificarea legislativă a acestora, opțiunea legiuitorului de a institui, prin Legea nr. 85/1992, republicată, cu modificările și completările ulterioare, un beneficiu legal pentru chiriașii locuințelor construite din fondurile

statului și din fondurile unităților economice sau bugetare de stat era justificată de contribuția acestora la construirea locuințelor în condițiile economice ale sistemului statal-juridic anterior Revoluției din decembrie 1989.

În mod corespunzător, modificarea, prin Legea nr. 244/2011, a modalității de stabilire a prețului de vânzare al acestor locuințe, legiuitorul renunțând să mai acorde beneficiul unui preț inferior valorii de piață a bunului, instituit din rațiuni sociale, este în concordanță cu realitățile economice și sociale contemporane, caracterizate de existența unei economii de piață, în sensul art. 135 alin. (1) din Constituție.

De altfel, în legătură cu prețul de vânzare al locuințelor ce fac obiect de reglementare al Legii nr. 85/1992, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în jurisprudența Curții Constituționale s-a reținut că problema prețului de vânzare al locuințelor nu privește constituționalitatea textului criticat, fiind una de opțiune legislativă (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 324 din 27 noiembrie 2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 101 din 5 februarie 2002).

În ceea ce privește susținerile referitoare la omisiunea legiuitorului de a modifica în mod corespunzător și prevederile art. 7 alin. 4 din Legea nr. 85/1992, republicată, cu modificările și completările ulterioare, Curtea reține că acestea nu constituie aspecte care să privească neconstituționalitatea dispozițiilor legale criticate, astfel încât nu pot fi supuse controlului de constituționalitate.

De altfel, din analiza acestor prevederi legale, respectiv a textului de lege criticat în prezenta cauză, pe de o parte, și a prevederilor art. 7 alin. 4 din Legea nr. 85/1992, republicată, cu modificările ulterioare, pe de altă parte, Curtea constată că aceste din urmă dispoziții legale sunt incidente în continuare în cazul situațiilor tranzitorii, care vizează procedurile de vânzare aflate în derulare la data intrării în vigoare Legii nr. 244/2011 și care sunt supuse în continuare reglementării în vigoare la data începerii procedurii de vânzare, respectiv unei modalități de calcul al valorii de vânzare a locuinței prin raportare la prețurile de vânzare prevăzute în anexa nr. 1 la Decretul-lege nr. 61/1990, respectiv în anexa care face parte integrantă din Legea nr. 85/1992, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Din această perspectivă este evidentă consecvența logico-juridică a reglementării legale, astfel încât menținerea în fondul activ al reglementării a două modalități de calcul al valorii de vânzare a locuințelor, și anume prin raportare la prețul pieței, stabilit de la caz la caz de către un expert autorizat, respectiv la prețurile de vânzare prevăzute în anexele la Decretul-lege nr. 61/1990 și Legea nr. 85/1992, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se circumscrie intenției legiuitorului de a proteja dreptul persoanelor care au optat pentru cumpărarea locuințelor în cauză, înainte de intrarea în vigoare a legii noi, în vederea achiziționării acestora în condițiile procedurii de vânzare instituite inițial prin Legea nr. 85/1992, republicată, cu modificările și completările ulterioare, respectiv la un preț inferior valorii de piață a acestora, fiind respectate în acest mod principiile generale ale dreptului intertemporal, între care se află și acela al aplicării neretroactive a legii noi.

În acest sens, normele tranzitorii cuprinse în art. II din Legea nr. 244/2011 dispun că locuințele ce fac obiectul Legii nr. 85/1992, republicată, cu modificările și completările ulterioare, pentru care la data intrării în vigoare a prezentei legi sunt în curs de derulare procedurile de vânzare, se vând la prețul stabilit de reglementările în vigoare la data începerii procedurii de vânzare.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Lucian Vasile Suficeanu în Dosarul nr. 26.815/245/2012 al Judecătoriei Iași — Secția civilă și constată că dispozițiile art. 16 din Legea nr. 85/1992 privind vânzarea de locuințe și spații cu altă destinație construite din fondurile statului și din fondurile unităților economice sau bugetare de stat sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoriei Iași — Secția civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 11 februarie 2014.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Irina Loredana Gulie

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 66

din 11 februarie 2014

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 200 din Codul de procedură civilă

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Toni Greblă	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Irina Loredana Gulie	— magistrat-asistent

cererii de chemare în judecată de către completul căruia i-a fost repartizată cauza, instituind și posibilitatea regularizării acesteia, conduce la o îngrădire a accesului liber la justiție, datorată modului de formulare și a sferei largi a aspectelor supuse procedurii verificării și regularizării.

Se arată, în acest sens, că multitudinea de interpretări ce pot fi date prevederilor art. 194—196 din Codul de procedură civilă poate avea drept consecință anularea unei cereri de chemare în judecată înainte de comunicarea ei, pentru alte motive decât cele reglementate, sub sancțiunea nulității, în art. 196 din același cod.

Judecătoria Târgu Mureș își exprimă opinia asupra excepției de neconstituționalitate, arătând că textul de lege criticat nu încalcă dispozițiile constituționale invocate, deoarece principiul constituțional al accesului liber la justiție nu trebuie interpretat în sensul că modul de sesizare al instanțelor de judecată nu poate fi supus niciunei condiționări. Se mai arată că dispozițiile legale criticate instituie norme de procedură prin care se urmărește asigurarea echității procesului judiciar și soluționarea acestuia într-un termen rezonabil. Exigența unui proces echitabil implică, între altele, efectuarea actelor de procedură într-un mod care să facă posibilă desfășurarea normală a procesului, fără întreruperi și amânări de natură să întârzie în mod păgubitor stabilirea pe cale judiciară a situației drepturilor subiective disputate de părți, prin completări și precizări ulterioare ale cererii, precum și asigurarea exercitării dreptului de apărare al părâtului, prin comunicarea unei cereri complete încă de la debutul procesului. Mai mult, condiționările reglementate prin art. 194—197 din Codul de procedură civilă nu aduc atingere substanței dreptului de acces la justiție și nu îl lipsesc de efectivitate. Iar persoana vătămată prin dispunerea anulării cererii sale în mod discreționar are la dispoziție cererea de reexaminare, prin care poate ataca încheierea de anulare a cererii de chemare în judecată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate invocate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens, arată că prevederile art. 200 din Codul de procedură civilă reprezintă norme de procedură care

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Simona Ricu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 200 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Ana Mădărășan în Dosarul nr. 7.001/320/2013 al Judecătoriei Târgu Mureș și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 507D/2013.

La apelul nominal lipsesc părțile.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată. În acest sens, arată, în esență, că procedura regularizării cererii de chemare în judecată nu încalcă principiul constituțional al dreptului la un proces echitabil, ci, dimpotrivă, este o concretizare la nivel infraconstituțional a exigențelor acestuia, cu atât mai mult cu cât reglementarea cererii de examinare, prin textul de lege criticat, are caracterul unei veritabile căi de atac.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 11 iulie 2013, pronunțată în Dosarul nr. 7.001/320/2013, **Judecătoria Târgu Mureș a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 200 din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Ana Mădărășan într-o cauză având ca obiect soluționarea cererii de reexaminare a încheierii de anulare a cererii de chemare în judecată.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se arată, în esență, că textul de lege criticat, care impune verificarea

nu sunt de natură a aduce atingere prevederilor constituționale privind dreptul părților la un proces echitabil și la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil, ci, dimpotrivă, reprezintă o garanție a acestor drepturi. Astfel, obligația părților de a-și exercita drepturile procesuale cu respectarea dispozițiilor stabilite de lege, referitoare la întocmirea actelor de procedură, reprezintă expresia aplicării principiului privind dreptul persoanei la judecarea procesului său în mod echitabil și într-un termen rezonabil. Se mai arată că sancțiunea prevăzută de art. 200 alin. (2)—(3) din Codul de procedură civilă este dispusă de instanța de judecată în interesul unei bune judecări a cauzelor și a unei mai bune administrări a justiției, fără a se încălca prevederile din Legea fundamentală invocate de autoarea excepției.

Avocatul Poporului consideră că prevederile legale criticate sunt constituționale, arătând că prevederile legale criticate urmăresc o bună administrare a justiției, ca serviciu public, ținând seama de consecințele negative — de ordin procedural — care ar putea apărea în activitatea de judecată, din cauza inexistenței unor informații complete și utile, care ar putea fi invocate în cadrul proceselor aflate pe rolul instanțelor de judecată. Se mai arată că niciunul dintre elementele pe care trebuie să le conțină cererea de chemare în judecată sau condițiile pe care trebuie să le îndeplinească aceasta nu îngăduiesc accesul liber la justiție, cum susține autoarea excepției de neconstituționalitate, fiecare dintre acestea având rolul de a permite soluționarea pricinii sub toate aspectele, în vederea aflării adevărului în cauza dedusă judecării, astfel încât prevederile art. 200 din Codul de procedură civilă instituie suficiente garanții pentru asigurarea liberului acces la justiție, între care se află și posibilitatea de a formula o nouă cerere de chemare în judecată.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl reprezintă prevederile art. 200 din Codul de procedură civilă, adoptat prin Legea nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 545 din 3 august 2012, potrivit căror: „(1) *Completul căruia i s-a repartizat aleatoriu cauza verifică, de îndată, dacă cererea de chemare în judecată îndeplinește cerințele prevăzute la art. 194—197.*

(2) *Când cererea nu îndeplinește aceste cerințe, reclamantului i se vor comunica în scris lipsurile, cu mențiunea că, în termen de cel mult 10 zile de la primirea comunicării, trebuie să facă completările sau modificările dispuse, sub sancțiunea anulării cererii. Se exceptează de la această sancțiune obligația de a se desemna un reprezentant comun, caz în care sunt aplicabile dispozițiile art. 202 alin. (3).*

(3) *Dacă obligațiile privind completarea sau modificarea cererii nu sunt îndeplinite în termenul prevăzut la alin. (2), prin încheiere, dată în camera de consiliu, se dispune anularea cererii.*

(4) *Împotriva încheierii de anulare, reclamantul va putea face numai cerere de reexaminare, solicitând motivat să se revină asupra măsurii anulării.*

(5) *Cererea de reexaminare se face în termen de 15 zile de la data comunicării încheierii.*

(6) *Cererea se soluționează prin încheiere definitivă dată în camera de consiliu, cu citarea reclamantului, de către un alt complet al instanței respective, desemnat prin repartizare aleatorie, care va putea reveni asupra măsurii anulării dacă aceasta a fost dispusă eronat sau dacă neregularitățile au fost înlăturate în termenul acordat potrivit alin. (2).*

(7) *În caz de admitere, cauza se retrimite completului inițial investit.”*

În opinia autoarei excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 21 — *Accesul liber la justiție.*

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține următoarele:

Curtea Constituțională s-a pronunțat asupra constituționalității prevederilor art. 200 din Codul de procedură civilă, prin raportare, între alte dispoziții constituționale, și la prevederile art. 21 și față de o motivare a excepției de neconstituționalitate similară celei invocate în prezenta cauză.

Astfel, prin Decizia nr. 479 din 21 noiembrie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 59 din 23 ianuarie 2014, și Decizia nr. 31 din 21 ianuarie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 112 din 14 februarie 2014, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 200 alin. (2) și (3) a fost respinsă ca neîntemeiată. Cu acel prilej, Curtea a reținut că procedura prevăzută de dispozițiile legale criticate are drept scop remedierea unor lipsuri ale acțiunii introductive, astfel încât, la momentul demarării procedurii de fixare a primului termen de judecată, aceasta să cuprindă toate elementele prevăzute de art. 194 din Codul de procedură civilă. Legiuitorul a dorit disciplinarea părților din proces și, în acest fel, respectarea principiului celerității și a dreptului la un proces echitabil. O astfel de procedură nu este de natură să afecteze însăși esența dreptului protejat, având în vedere că este însoțită și de garanția conferită de dreptul de a formula o cerere de reexaminare prevăzută de art. 200 alin. (4) din Codul de procedură civilă. Mai mult, instanța de judecată se pronunță asupra unei probleme care privește exclusiv buna administrare a justiției.

De asemenea, s-a mai arătat în deciziile menționate, procedura regularizării cererii introductive se întemeiază și pe soluția de principiu consacrată de art. 14 alin. (2) din Codul de procedură civilă, potrivit căreia părțile trebuie să își facă cunoscute reciproc și în timp util, direct sau prin intermediul instanței, după caz, motivele de fapt și de drept pe care își întemeiază pretențiile și apărările, precum și mijloacele de probă de care înțeleg să se folosească, astfel încât fiecare dintre ele să își poată organiza apărarea.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să justifice reconsiderarea jurisprudenței în materie a Curții Constituționale, soluția și considerentele deciziei amintite își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Distinct de cele reținute prin deciziile menționate, în prezenta cauză, Curtea constată că prevederile textului de lege criticat dispun în legătură cu necesitatea verificării cererii de chemare în judecată, de către completul căruia i s-a repartizat aleatoriu cauza, precum și asupra obligativității regularizării acesteia, în cazul în care nu îndeplinește anumite cerințe prevăzute în art. 194—197 din cod, referitoare la cuprinsul cererii de chemare în judecată, numărul de exemplare, timbrarea cererii sau la cazurile de nulitate a acesteia.

Principala critică de neconstituționalitate constă în susținerea potrivit căreia procedura reglementată prin textul de lege criticat încalcă principiul constituțional al accesului liber la justiție, deoarece „multitudinea de interpretări” ce pot fi date prevederilor art. 194—196 din Codul de procedură civilă are drept consecință anularea unei cereri de chemare în judecată înainte de comunicarea ei, pentru alte motive decât cele reglementate sub sancțiunea nulității, în art. 196 din același cod.

Analizând aceste susțineri, Curtea reține că acestea nu sunt întemeiate, pentru următoarele considerente:

Prevederile art. 194—197 din Codul de procedură civilă instituie condiții de formă ale cererii de chemare în judecată, reglementând cuprinsul acesteia (art. 194), numărul de exemplare (art. 195), elementele esențiale pe care trebuie să le conțină, sub sancțiunea nulității (art. 196), precum și cerința timbrării acesteia (art. 197).

Dispozițiile art. 200 din Codul de procedură civilă, textul legal criticat în prezenta cauză, dispun verificarea cererii introductive de instanță de către completul învestit aleatoriu cu soluționarea cauzei. Constatând neconformitatea acesteia în raport cu cerințele instituite prin art. 194—197 din Codul de procedură civilă, instanța de judecată comunică lipsurile reclamantului, în scris, punându-i totodată în vedere necesitatea regularizării cererii, în termen de cel mult 10 zile de la primirea comunicării.

Dacă obligațiile privind completarea sau modificarea cererii nu sunt îndeplinite în termenul prevăzut de alineatul (2) cuprins în art. 200 din același cod, instanța are posibilitatea să anuleze cererea de chemare în judecată, prin încheiere dată în camera de consiliu, potrivit alin. (3) al aceluiași articol.

În acest context, Curtea reține că, potrivit jurisprudenței sale constante (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 1 din 8 februarie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 16 martie 1994), stabilirea unor condiționări pentru introducerea acțiunilor în justiție nu constituie o încălcare a dreptului la acces liber la justiție. Mai mult, s-a statuat în jurisprudența citată, liberul acces la justiție presupune accesul la mijloacele procedurale prin care se înfăptuiește justiția, fiind de competența exclusivă a legiuitorului de a institui regulile de desfășurare a procesului în fața instanțelor judecătorești, soluție ce rezultă din dispozițiile art. 126 alin. (2) din Constituție.

De asemenea, în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, spre exemplu Hotărârea din 26 ianuarie 2006, pronunțată în *Cauza Lungoci împotriva României*, paragraful 36, publicată în Monitorul Oficial României, Partea I, nr. 588 din 7 iulie 2006, s-a arătat că accesul liber la justiție implică prin natura sa o reglementare din partea statului și poate fi supus unor limitări, atât timp cât nu este atinsă substanța dreptului.

În acest sens, în prezenta cauză, Curtea reține că instituirea unor condiții formale ale cererii de chemare în judecată nu poate fi considerată *de plano* drept o negare a efectivității dreptului de acces la justiție, ci aceasta constituie o expresie a obligativității exercitării drepturilor și libertăților cu bună-credință, în limitele instituite de lege. Mai mult, nerespectarea condițiilor prescise pentru conformitatea cererii introductive de instanță nu atrage în mod necondiționat anularea actului procedural, existând posibilitatea modificării sau completării acestuia în termenul stabilit de instanță.

Astfel, prevederile art. 200 alin. (2) teza întâi din Codul de procedură civilă, dispunând asupra necesității comunicării în

scris către reclamant a lipsurilor constatate în legătură cu cererea de chemare în judecată, cu mențiunea regularizării acestora în termenul stabilit, reprezintă o concretizare a principiului rolului activ al judecătorului, tocmai în vederea asigurării accesului efectiv la justiție al titularului cererii.

Mai mult, în termen de 15 zile de la data comunicării încheierii de anulare, împotriva acesteia se poate face cerere de reexaminare, solicitând motivat revenirea asupra măsurii anulării. Cererea de reexaminare se soluționează de către un alt complet al instanței respective, prin încheiere definitivă, în camera de consiliu, cu citarea reclamantului. Potrivit art. 200 alin. (6) din același act normativ, acest complet poate reveni asupra încheierii de anulare dacă măsura a fost dispusă în mod eronat sau dacă neregularitățile au fost înlăturate în termenul acordat, caz în care cauza va fi retrimisă completului inițial învestit.

În acest context, Curtea reține că atât reglementarea cererii de reexaminare, sub forma unei căi de atac împotriva încheierii de anulare a cererii de chemare în judecată, precum și faptul că aceasta se soluționează de un complet diferit de cel care a dispus măsura anulării, cu citarea reclamantului, reprezintă garanții procesuale, care au drept scop evitarea anulării actului de procedură, în măsura în care a fost legal întocmit.

De asemenea, Curtea reține că procedura regularizării cererii de chemare în judecată este justificată prin prisma finalității legitime urmărite de către legiuitor, și anume fixarea corectă a cadrului procesual, în vederea evitării acordării de noi termene de judecată pentru complinirea lipsurilor, ceea ce conduce atât la asigurarea dreptului de apărare al părâtului, aflat în deplină cunoștință de cauză cu privire la obiectul cererii, motivele invocate și probele solicitate, precum și la asigurarea celerității procesului, permițând astfel o bună desfășurare a judecării într-un termen optim și previzibil, în sensul art. 6 din Codul de procedură civilă, element component al termenului rezonabil, reglementat de art. 21 alin. (3) din Constituție.

În ceea ce privește aspectele la care face referire autoarea excepției de neconstituționalitate, care privesc „interpretări diferite și absolut subiective” date de instanțele de judecată asupra îndeplinirii cerințelor prevăzute de art. 194—197 din Codul de procedură civilă și care creează premisele unei aplicări discriminatorii și subiective, conducând la anularea cererii de chemare în judecată, Curtea reține că aceste susțineri privesc interpretarea și aplicarea legii de către instanțele de judecată, singurele competente să aprecieze, în concret, în ce măsură anumite lipsuri ale cererii de chemare în judecată (cum ar fi neindicarea codului numeric personal sau, după caz, a contului bancar al părților) au o suficientă gravitate, pentru a justifica anularea cererii în procedura regularizării.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Ana Mădărășan în Dosarul nr. 7.001/320/2013 al Judecătoriei Târgu Mureș și constată că dispozițiile art. 200 din Codul de procedură civilă sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoriei Târgu Mureș și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 11 februarie 2014.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Irina Loredana Gulie

HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru modificarea și completarea Hotărârii Guvernului nr. 185/2013 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației Naționale

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Hotărârea Guvernului nr. 185/2013 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației Naționale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 249 din 30 aprilie 2013, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 14, alineatele (6), (7) și (8) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(6) Ministrul educației naționale poate delega calitatea de ordonator principal de credite, pentru domeniul pentru care a fost investit, ministrului delegat pentru învățământ superior, cercetare științifică și dezvoltare tehnologică, secretarilor de stat, subsecretarului de stat, secretarului general, secretarilor generali adjuncți sau altor persoane împuternicite în acest scop.

(7) În cadrul Ministerului Educației Naționale își desfășoară activitatea 4 secretari de stat și un subsecretar de stat, numiți prin decizie a prim-ministrului.

(8) Atribuțiile și responsabilitățile secretarilor de stat, ale subsecretarului de stat, ale secretarului general și ale secretarilor generali adjuncți se stabilesc prin ordin al ministrului.”

2. La articolul 14, după alineatul (7) se introduce un nou alineat, alineatul (7¹), cu următorul cuprins:

„(7¹) Subsecretarul de stat are următoarele atribuții principale și responsabilități:

a) coordonarea evaluărilor de la finalul clasei a II-a, a IV-a, a VI-a, a evaluării naționale obligatorii de la finalul clasei a VIII-a, a examenului național de bacalaureat;

b) coordonarea elaborării Curriculumului național;

c) coordonarea evaluării, aprobării și achiziționării manualelor școlare.”

3. Anexa nr. 1 se modifică și se înlocuiește cu anexa la prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:

Ministrul educației naționale,

Remus Pricopie

Ministrul delegat pentru învățământ superior,
cercetare științifică și dezvoltare tehnologică,

Mihnea Cosmin Costoiu

Ministrul finanțelor publice,

Ioana-Maria Petrescu

Ministrul delegat pentru buget,

Liviu Voinea

p. Ministrul muncii, familiei, protecției sociale
și persoanelor vârstnice,

Teodor Codrin Scutaru,

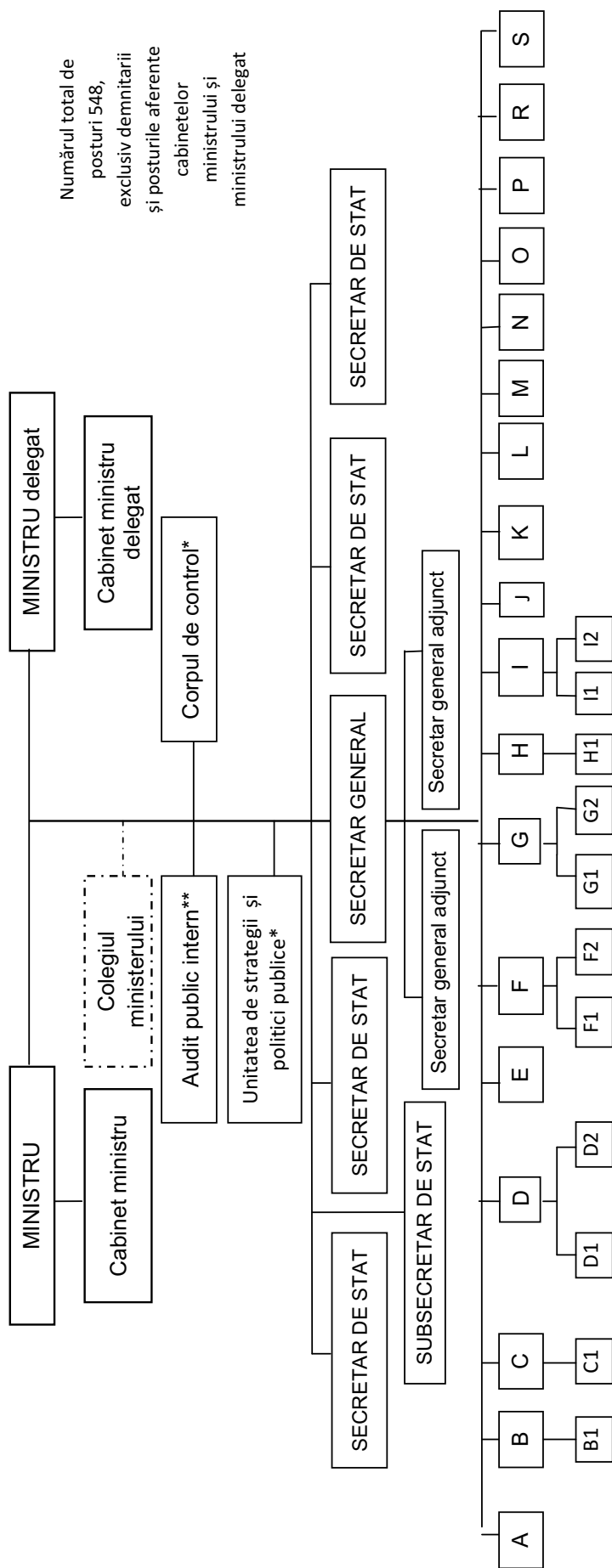
secretar de stat

București, 16 aprilie 2014.
Nr. 285.

ANEXĂ¹⁾
(Anexa nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 185/2013)

**STRUCTURA ORGANIZATORICĂ
a Ministerului Educației Naționale**

Numărul total de posturi 548, exclusiv demnitarilor și posturile aferente cabinetelor ministrului și ministrului delegat

- A. Direcția generală relații internaționale și europene**
- B. Direcția generală juridic**
- B1.** Direcția relația cu Parlamentul și partenerii sociali
- C. Direcția generală învățământ superior**
- C1.** Direcția management universitar
- D. Direcția generală programe, cercetare, dezvoltare**
- D1.** Direcția programe CDI pentru priorități naționale
- D2.** Direcția programe CDI pentru priorități europene și internaționale
- E. Direcția dezvoltare și performanță instituțională**
- F. Direcția generală educație și învățare pe tot parcursul vieții**
- F1.** Direcția monitorizare și evaluare educațională
- F2.** Direcția programe și învățare pe tot parcursul vieții
- G. Direcția generală management, resurse umane și rețea școlară națională**
- G1.** Direcția formare continuă
- G2.** Direcția rețeaua școlară națională
- H. Direcția generală învățământ în limbile minorităților**
- H1.** Direcția minorități
- I. Direcția generală buget-finanțe și resurse umane**
- I1.** Direcția buget-finanțe
- I2.** Direcția resurse umane și salarizare
- J. Direcția informatică și dezvoltarea infrastructurii școlare și universitare**
- K. Direcția administrativ și achiziții**
- L. Centrul Național de Echivalare și Recunoaștere a Diplomelor** (la nivel de direcție)
- M. OIPOSDRU** (la nivel de direcție)
- N. OIPOSCE** (la nivel de direcție generală)
- O. Unitatea de management a proiectelor cu finanțare externă** (la nivel de direcție) ***
- P. Unitatea de management a proiectelor pentru modernizarea rețelei școlare și universitare** (la nivel de direcție) ***
- R. Unitatea de implementare a proiectelor finanțate din fonduri structurale** (la nivel de direcție)
- S. Unitatea de analiză, programare și coordonare a proiectelor europene** (la nivel de direcție)

* Funcționează la nivel de direcție
** Funcționează la nivel de serviciu
*** Numărul de posturi nu este cuprins în numărul maxim de posturi aprobat

¹⁾ Anexa este reprodusă în facsimil.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL EDUCAȚIEI NAȚIONALE

ORDIN

privind aprobarea planurilor-cadru de învățământ pentru învățământul profesional special și a notei de fundamentare privind elaborarea acestora

În conformitate cu Hotărârea Guvernului nr. 185/2013 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației Naționale, cu modificările și completările ulterioare,
în temeiul art. 65 alin. (4) din Legea educației naționale nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul educației naționale emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă planurile-cadru de învățământ pentru învățământul profesional special, prevăzute în anexa nr. 1, care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Se aprobă Nota de fundamentare privind elaborarea planurilor-cadru pentru învățământul profesional special, prevăzută în anexa nr. 2, care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 3. — Planurile-cadru de învățământ pentru învățământul profesional special se aplică progresiv, începând cu clasa a IX-a, din anul școlar 2014—2015.

Art. 4. — Direcția generală educație și învățare pe tot parcursul vieții, Direcția generală management, resurse umane și rețea școlară națională, Direcția generală învățământ în limbile minorităților, Direcția generală buget-finanțe și resurse umane, Institutul de Științe ale Educației, Centrul Național de Dezvoltare a Învățământului Profesional și Tehnic, inspectoratele școlare și unitățile de învățământ duc la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 5. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul educației naționale,
Remus Pricopie

București, 21 martie 2014.
Nr. 3.218.

ANEXA Nr. 1

PLANURILE - CADRU de învățământ pentru învățământul profesional special

1. Plan-cadru de învățământ pentru învățământul profesional special — clasa a IX-a

Aria curriculară/Disciplină/Modul	Alocarea orelor de studiu					
	Nr. de ore/săptămână			Nr. total de ore/săptămână	Nr. de săptămâni	Nr. de ore/an școlar
	TC	CD	CDL			Arii curriculare
LIMBĂ ȘI COMUNICARE	4	—	—	30	33	132
Limba și literatura română*	3	—	—			
Limba modernă 1	1	—	—			
Limba modernă 2	—	—	—			
MATEMATICĂ ȘI ȘTIINȚE ALE NATURII	6	—	—			198
Matematică	2	—	—			
Fizică	1	—	—			
Chimie	1	—	—			
Biologie	2	—	—			
OM ȘI SOCIETATE	4	—	—			132
Istorie	1	—	—			
Geografie	1	—	—			
Socioumane/Logică, argumentare și comunicare	1	—	—			
Religie	1	—	—			
EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT	2	—	—			66
Educație fizică și sport	2	—	—			

Aria curriculară/Disciplină/Modul	Alocarea orelor de studiu					
	Nr. de ore/săptămână			Nr. total de ore/săptămână	Nr. de săptămâni	Nr. de ore/an școlar
	TC	CD	CDL			
CONSILIERE ȘI ORIENTARE		1	—			33
Consiliere și orientare		1	—			
TEHNOLOGII	1	12	—			429
Tehnologia informației și a comunicațiilor	1	—	—			
Cultură de specialitate	—	4	—			
Pregătire practică săptămânală ¹	—	8	—			
Total ore TC/CD	17	13	—			990
Stagii de pregătire practică CDL ²	—	—	30	30	4	120
Total ore/an școlar	561	429	120 ore/an			1.110
TERAPII SPECIFICE ȘI ACTIVITĂȚI DE RECUPERARE ȘI COMPENSARE — Psihodiagnoză	4	—	—		33	132

2. Plan-cadru de învățământ pentru învățământul profesional special — clasa a X-a

Aria curriculară/Disciplină/Modul	Alocarea orelor de studiu					
	Nr. de ore/săptămână			Nr. total de ore/săptămână	Nr. de săptămâni	Nr. de ore/an școlar
	TC	CD	CDL			
LIMBĂ ȘI COMUNICARE	4	—	—			132
Limba și literatura română*	3	—	—			
Limba modernă 1	1	—	—			
Limba modernă 2	—	—	—			
MATEMATICĂ ȘI ȘTIINȚE ALE NATURII	3	—	—			99
Matematică	2	—	—			
Fizică	1	—	—			
OM ȘI SOCIETATE	4	—	—			132
Socioumane/Psihologie	1	—	—			
Istorie	1					
Geografie	1			30	33	
Religie	1					
EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT	2	—	—			66
Educație fizică și sport	2	—	—			
CONSILIERE ȘI ORIENTARE		1	—			33
Consiliere și orientare		1	—			
TEHNOLOGII	1	15	—			528
Tehnologia informației și a comunicațiilor	1	—	—			
Cultură de specialitate	—	3	—			
Pregătire practică ¹	—	12	—			
Total ore TC/CD	14	16	—			990
Stagiu de pregătire practică ²	—	—	30	30	4	120
Total ore/an școlar	462	528	120			1.110
TERAPII SPECIFICE ȘI ACTIVITĂȚI DE RECUPERARE ȘI COMPENSARE — Psihodiagnoză	4	—	—		33	132

3. Plan-cadru de învățământ pentru învățământul profesional special — clasa a XI-a

Aria curriculară/Disciplină/Modul	Alocarea orelor de studiu					
	Nr. de ore/săptămână			Nr. total de ore/săptămână	Nr. de săptămâni	Nr. de ore/an școlar Arii curriculare
	TC	CD	CDL			
LIMBĂ ȘI COMUNICARE	4		—	30	30	120
Limba și literatura română*	3	—	—			
Limba modernă 1	1	—	—			
Limba modernă 2	—	—	—			
MATEMATICĂ ȘI ȘTIINȚE ALE NATURII	3	—	—			90
Matematică	2	—	—			
Fizică	1	—	—			
OM ȘI SOCIETATE	1	—	—			30
Socioumane/Educație antreprenorială	1	—	—			
EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT	1					30
Educație fizică și sport	1					
CONSILIERE ȘI ORIENTARE		1	—			30
Consiliere și orientare		1	—			
TEHNOLOGII	1	19	—			600
Tehnologia informației și a comunicațiilor	1	—	—			
Cultură de specialitate	—	3	—			
Pregătire practică ¹	—	16	—			
Total ore TC/CD	10	20	—	900		
Stagiu de pregătire practică ²	—	—	30	30	7	210
Total ore/an școlar	300	600	210			1.110
TERAPII SPECIFICE ȘI ACTIVITĂȚI DE RECUPERARE ȘI COMPENSARE — Psihodiagnoză	4	—	—		30	120

4. Plan-cadru de învățământ pentru învățământul profesional special — clasa a XII-a

Aria curriculară/Disciplină/Modul	Alocarea orelor de studiu					
	Nr. de ore/săptămână			Nr. total de ore/săptămână	Nr. de săptămâni	Nr. de ore/an școlar Arii curriculare
	TC	CD	CDL			
LIMBĂ ȘI COMUNICARE	3		—	30	30	90
Limba și literatura română*	2	—	—			
Limba modernă 1	1	—	—			
Limba modernă 2	—	—	—			
MATEMATICĂ ȘI ȘTIINȚE ALE NATURII	2	—	—			60
Matematică	2	—	—			
Fizică	—	—	—			
OM ȘI SOCIETATE	1	—	—			30
Socioumane/Educație antreprenorială	1	—	—			
EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT	1					30
Educație fizică și sport	1					
CONSILIERE ȘI ORIENTARE		1	—			30
Consiliere și orientare		1	—			

Aria curriculară/Disciplină/Modul	Alocarea orelor de studiu					
	Nr. de ore/săptămână			Nr. total de ore/săptămână	Nr. de săptămâni	Nr. de ore/an școlar
	TC	CD	CDL			Arii curriculare
TEHNOLOGII	1	21	—			660
Tehnologia informației și a comunicațiilor	1	—	—			
Cultură de specialitate	—	3	—			
Pregătire practică ¹	—	18	—			
Total ore TC/CD	8	22	—			900
Stagiu de pregătire practică ²	—	—	30	30	5	150
Total ore/an școlar	240	660	150			1.050
TERAPII SPECIFICE ȘI ACTIVITĂȚI DE RECUPERARE ȘI COMPENSARE — Psihodiagnoză	4	—	—		30	120

* În cazul învățământului profesional organizat în limbile minorităților naționale se adaugă un număr de ore pentru studiul limbii materne, egal cu numărul de ore alocat pentru studiul limbii române.

¹ Pregătirea practică poate fi organizată atât în unitatea de învățământ, cât și la operatorul economic/instituția publică parteneră.

² Stagiul de pregătire practică se desfășoară la operatorul economic/instituția publică parteneră. Condițiile în care stagiul de practică se desfășoară în unitatea de învățământ sunt stabilite prin metodologia de organizare și funcționare a învățământului profesional.

Planificarea orară a pregătirii elevilor este realizată de unitatea de învățământ, cu respectarea numărului total de ore/săptămână și a numărului total de ore/an pentru fiecare disciplină/modul. Astfel:

- pregătirea practică poate fi organizată săptămânal, conform alocării din planul-cadru, sau comasată pe durata mai multor săptămâni;
- orele de pregătire pentru cultura de specialitate pot fi planificate săptămânal, conform alocării din planul-cadru, sau pot fi comasate astfel încât acestea să fie corelate cu pregătirea practică;
- orele de pregătire alocate fiecărei discipline pot fi planificate săptămânal, conform alocării din planul-cadru, sau pot fi comasate, în funcție de planificarea orară pentru pregătirea practică.

ANEXA Nr. 2

NOTĂ DE FUNDAMENTARE privind elaborarea planurilor-cadru pentru învățământul profesional special

Planurile-cadru de învățământ pentru învățământul profesional special pentru clasele a IX-a, a X-a, a XI-a și a XII-a reprezintă o componentă a Curriculumului național, care reflectă parcursul de învățare oferit elevilor cu cerințe educaționale speciale pe durata învățământului profesional.

Elaborarea planurilor-cadru de învățământ pentru învățământul profesional special s-a realizat în acord cu următoarele prevederi:

— obiectivele actuale ale reformei învățământului din România vizând finalitățile și structura învățământului preuniversitar destinat elevilor cu cerințe educaționale speciale, în conformitate cu prevederile Legii educației naționale nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare;

— Strategia națională pentru ocuparea forței de muncă 2014—2020, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 1.071/2013, care prevede măsuri pentru a combate șomajul în rândul tinerilor, precum și obiective și direcții de acțiune specifice pentru persoanele cu dizabilități;

— Programul național de reformă, care conține măsuri de acțiune pentru ocuparea forței de muncă și pentru formare profesională de calitate;

— Hotărârea Guvernului nr. 918/2013 privind aprobarea Cadrului național al calificărilor.

Proiectarea parcursului de formare a elevilor cu cerințe educaționale speciale prin învățământul profesional special are ca sistem de referință învățământul profesional de masă, cu durata de 3 ani, atât din punctul de vedere al curriculumului propus, cât și din punctul de vedere al certificării finale.

Planurile-cadru de învățământ pentru învățământul profesional special au fost elaborate în vederea realizării continuității cu nivelurile anterioare de studiu, prin punerea

accentului pe dezvoltarea competențelor-cheie fundamentate în învățământul primar și gimnazial special.

De asemenea, planurile-cadru pentru învățământul profesional special promovează dobândirea de competențe profesionale necesare unei cât mai bune inserții socioprofesionale a persoanelor cu cerințe educaționale speciale, diferențiate în funcție de tipul deficienței. Astfel, la finalul învățământului profesional special, absolvenții dobândesc o calificare profesională de nivel 3, conform Cadrului național al calificărilor, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 918/2013.

Structura planurilor-cadru de învățământ pentru învățământul profesional special pentru clasele a IX-a, a X-a, a XI-a și a XII-a și ponderea alocărilor orare pe anumite discipline școlare și categorii de activități de învățare sunt determinate de un ansamblu de aspecte: nevoia de adaptare a curriculumului pentru învățământul profesional special la particularitățile specifice elevilor cu cerințe educaționale speciale; schimbările intervenite în structura învățământului preuniversitar; tendințele de dezvoltare economică și socială, stabilite prin documentele de planificare strategică a ofertei de formare prin învățământul profesional, respectiv Planul regional de acțiune pentru învățământ (*PRAI*), la nivel regional, și Planul local de acțiune pentru învățământ (*PLAI*), la nivel local; tendințele pieței muncii și oferta de locuri de muncă pentru aceste categorii de tineri.

Planul-cadru de învățământ pentru învățământul profesional special stabilește o durată de studiu de 4 ani, mai mare decât a învățământului profesional de masă de 3 ani. Această opțiune este determinată de faptul că, în cazul elevilor cu cerințe educaționale speciale, dezvoltarea de competențe generale și profesionale solicită mai mult timp pentru învățare și pentru exerciții practice.

Profesionalizarea elevilor cu cerințe educaționale speciale necesită punerea accentului pe activități repetitive de instruire practică, susținute de terapii specifice și activități de recuperare și compensare în acord cu tipul și gradul deficienței. Astfel, în clasa a IX-a se asigură pregătirea profesională de bază într-un domeniu de formare profesională, urmând ca în clasele a X-a, a XI-a și a XII-a să se asigure pregătirea profesională specifică unei anumite calificări profesionale.

Alocările orare din aria curriculară Terapii specifice și activități de recuperare și compensare se pot organiza individual sau în grup, în funcție de specificul activității. Pentru clasele/grupele cu elevi cu deficiențe motorii, 50% din alocările orare pentru terapii specifice se acordă kinetoterapiei și educației psihomotorii. Elevii care nu pot desfășura orele de educație fizică pot opta pentru alte activități fizice: cultură fizică medicală, educație psihomotorie și alte activități fizice care contribuie la dezvoltarea acestora.

Elaborarea curriculumului pentru învățământul profesional destinat persoanelor cu cerințe educaționale speciale are la bază Standardul de pregătire profesională.

Planurile-cadru de învățământ pentru clasele a IX-a, a X-a, a XI-a și a XII-a din învățământul profesional special sunt structurate pe 3 componente: (1) trunchi comun, (2) curriculum diferențiat și (3) curriculum în dezvoltare locală.

Trunchiul comun (TC) reprezintă ansamblul disciplinelor de studiu ce vor fi parcurse în mod obligatoriu de către toți elevii, pentru fiecare clasă cuprinsă în învățământul profesional special. Disciplinele din structura TC sunt grupate în cele 7 arii curriculare prevăzute în Curriculumul național, ceea ce asigură coerența structurală a planurilor-cadru de învățământ pentru toate nivelurile de școlaritate. Disciplinele de studiu cuprinse în TC vizează: (a) aprofundarea competențelor-cheie dobândite în învățământul obligatoriu destinat elevilor cu cerințe educaționale speciale, relevante pentru traseul de formare a acestora; (b) dobândirea unor competențe generale relevante pentru calificarea profesională viitoare.

Curriculumul diferențiat (CD) reprezintă ansamblul disciplinelor de studiu relevante pentru fiecare specializare oferită în învățământul profesional. CD asigură formarea și dezvoltarea competențelor specifice în funcție de calificare. CD cuprinde alocări orare pentru pregătirea teoretică și alocări orare pentru pregătirea practică. Organizarea și desfășurarea activităților de pregătire practică a elevilor cu cerințe educaționale speciale se vor realiza de către unitatea de învățământ în colaborare cu operatorul economic/instituția publică parteneră, în atelierele școlare ale unităților de învățământ sau la operatorul economic care poate asigura condiții specifice de accesibilitate și securitate pentru persoanele cu dizabilități. Organizarea activităților de pregătire practică se realizează pe grupe cu efective de 4—6 elevi/coordonator.

Curriculumul în dezvoltare locală (CDL) cuprinde o ofertă curriculară cu un profund caracter practic și vizează formarea competențelor de specialitate descrise în standardele de pregătire profesională.

În învățământul profesional special se pot înscrie elevi cu cerințe educaționale speciale, care au absolvit învățământul gimnazial în cadrul unităților de învățământ special sau în cadrul unităților de învățământ de masă. Înscrierea elevilor în învățământul profesional special se face pe baza certificatului de orientare școlară și profesională emis de comisia de orientare școlară și profesională din cadrul centrului județean de resurse și asistență educațională (CJRAE), respectiv Centrului Municipiului București de Resurse și Asistență Educațională (CMBRAE).

Orientarea școlară și profesională a elevilor cu cerințe educaționale speciale la finalul învățământului gimnazial se realizează în acord cu: particularitățile și gradul de deficiență ale fiecărui elev; nivelul achizițiilor școlare anterioare ale elevului; potențialul individual al elevului; posibilitățile de inserție pe piața muncii a unei persoane cu dizabilități în domeniul de calificare ales; posibilitățile de practicare a calificării alese în zona de domiciliu și în zona proximală acesteia.

Alocări și ponderi orare în clasa a IX-a

Ruta de formare	Nr. total de ore	TC		CD		CDL	
		Nr. de ore	%	Nr. de ore	%	Nr. de ore	%
Învățământ profesional special	1.242	693 (incluzând și terapiile specifice)	55,80	429 Din care: Pregătire teoretică 165 Pregătire practică 264	34,54 13,29 21,25	120 Din care: Pregătire practică 120	9,66 9,66

Alocări și ponderi orare în clasa a X-a

Ruta de formare	Nr. total de ore	TC		CD		CDL	
		Nr. de ore	%	Nr. de ore	%	Nr. de ore	%
Învățământ profesional special	1.242	594 (incluzând și terapiile specifice)	47,83	528 Din care: Pregătire teoretică 132 Pregătire practică 396	42,51 10,63 31,88	120 Din care: Pregătire practică 120	9,66 9,66

Alocări și ponderi orare în clasa a XI-a

Ruta de formare	Nr. total de ore	TC		CD		CDL	
		Nr. de ore	%	Nr. de ore	%	Nr. de ore	%
Învățământ profesional special	1.230	420 (incluzând și terapiile specifice)	34,15	600 Din care: Pregătire teoretică 120 Pregătire practică 480	48,78 9,75 39,03	210 Din care: Pregătire practică 210	17,07 17,07

Alocări și ponderi orare în clasa a XII-a

Ruta de formare	Nr. total de ore	TC		CD		CDL	
		Nr. de ore	%	Nr. de ore	%	Nr. de ore	%
Învățământ profesional special	1.170	360 (incluzând și terapiile specifice)	30,77	660 Din care: Pregătire teoretică 120 Pregătire practică 540	56,41 10,26 46,15	150 Din care: Pregătire practică 150	12,82 12,82

ACTE ALE FONDULUI DE GARANTARE A DEPOZITELOR ÎN SISTEMUL BANCAR

FONDUL DE GARANTARE A DEPOZITELOR ÎN SISTEMUL BANCAR

COMUNICAT

privind lista instituțiilor de credit participante la Fondul de garantare a depozitelor în sistemul bancar

Fondul de garantare a depozitelor în sistemul bancar aduce la cunoștință lista instituțiilor de credit care participă la Fond în condițiile și limitele prevăzute de Ordonanța Guvernului nr. 39/1996 privind înființarea și funcționarea Fondului de garantare a depozitelor în sistemul bancar, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Nr. crt.	Denumirea instituției de credit
I. Bănci — persoane juridice române	
1.	ALPHA BANK ROMÂNIA — S.A.
2.	BANCA ROMÂNĂ DE CREDITE ȘI INVESTIȚII — S.A.
3.	BANCA COMERCIALĂ CARPATICA — S.A.
4.	BANCA COMERCIALĂ INTESA SANPAOLO ROMÂNIA — S.A.
5.	BANCA COMERCIALĂ FERROVIARA — S.A.
6.	BANCA COMERCIALĂ ROMÂNĂ — S.A.
7.	Banca de Export-Import a României EXIMBANK — S.A.
8.	Bancpost — S.A.
9.	BANK LEUMI ROMÂNIA — S.A.
10.	BANCA MILLENNIUM — S.A.
11.	BCR BANCA PENTRU LOCUINȚE — S.A.
12.	BANCA ROMÂNEASCĂ — S.A. — membră a Grupului National Bank of Greece
13.	BANCA TRANSILVANIA — S.A.
14.	BRD — Groupe Société Générale — S.A.
15.	CEC BANK — S.A.
16.	CREDIT EUROPE BANK (ROMÂNIA) — S.A.

Nr. crt.	Denumirea instituției de credit
17.	CREDIT AGRICOLE BANK ROMANIA — S.A.
18.	GARANTI BANK — S.A.
19.	LIBRA INTERNET BANK — S.A.
20.	MARFIN BANK (ROMÂNIA) — S.A.
21.	Nextebank — S.A.
22.	OTP BANK ROMÂNIA — S.A.
23.	PIRAEUS BANK ROMÂNIA — S.A.
24.	PORSCHE BANK ROMÂNIA — S.A.
25.	ProCredit Bank — S.A.
26.	RAIFFEISEN BANK — S.A.
27.	Raiffeisen Banca pentru Locuințe — S.A.
28.	ROMANIAN INTERNATIONAL BANK — S.A.
29.	UNICREDIT ȚIRIAC BANK — S.A.
30.	VOLKSBANK ROMÂNIA — S.A.

II. Cooperative de credit — case centrale

1. BANCA CENTRALĂ COOPERATISTĂ CREDITCOOP

NOTĂ:

De la data publicării prezentului comunicat își încetează valabilitatea Comunicatul Fondului de garantare a depozitelor în sistemul bancar nr. 1/2013 privind lista instituțiilor de credit participante la Fondul de garantare a depozitelor în sistemul bancar, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 589 din 18 septembrie 2013.

Președintele Consiliului de administrație al Fondului de garantare a depozitelor în sistemul bancar,
Lucian Croitoru

București, 10 aprilie 2014.
Nr. 1.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

